

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket og det nationale ordmærke »ran« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 38, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse: Delvis medhold i klagen for så vidt angår visse tjenesteydelser i klasse 38 og 42.

Søgsmålsgrunde: Den anfægtede afgørelse synes at være behæftet med en logisk modsigelse, idet appelkammeret angav en række korrekte retsprincipper, som det betegede som bindende ved bedømmelsen af ligheden mellem tegnene og varerne/tjenesteydelserne med henblik på at fastslå, hvorvidt registreringshindrengen i artikel 73, stk. 1, i forordningen om EF-varemærker foreligger, men derefter anvendte nogle andre kriterier ved den konkrete bedømmelse i den foreliggende sag. Denne logiske modsigelse har derfor givet anledning til dels en retlig fejl, der består i anvendelsen af andre retsprincipper end dem, der (korrekt) var angivet i de retlige bemærkninger i afgørelsen, dels en selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse.

Sag anlagt den 27. december 2007 — CB mod Kommissionen

(Sag T-491/07)

(2008/C 64/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE (Paris, Frankrig) (ved advokats A. Georges, J. Ruiz Calzado og É. Barbier de La Serre)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 5060 endelig udg. af 17. oktober 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/D1/38606 — GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES — »CB«) om de afgifter for tilslutning til gruppen, der finder anvendelse på nye medlemmer, og den mekanisme, der kaldes »vække sovende«, der finder anvendelse på medlemmer af gruppen, der ikke har udviklet nogen betydende bankkortvirksomhed siden deres tilslutning.

Sagsøgeren gør seks anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 81 EF og ligebehandlingsprincippet samt begrundelsesmangel, idet den metode, som Kommissionen har anvendt til bedømmelse af foranstaltninger og markeder, angiveligt var mangelfuld, eftersom Kommissionen herved ikke tog helhedsindtrykket af alle de relevante oplysninger i betragtning i den konkrete sammenhæng, hvori de er blevet vedtaget og har deres virkning.

Sagsøgeren gør for det andet et anbringende gældende, hvorefter der er sket tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, EF, idet Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse, urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og urigtige skøn ved gennemgangen af genstanden for de anmeldte foranstaltninger. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage undersøgelse af formålet med en beslutning om en sammenslutning af virksomheder og ikke har godtgjort, at dette formål var konkurrencebegrænsende.

Sagsøgeren gør med det tredje anbringende gældende, at den anfægtede beslutning ligeledes udgør en tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, EF, idet Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse, urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og urigtige skøn ved gennemgangen af virkningerne af de anmeldte foranstaltninger.

Sagsøgeren gør subsidiært gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81, stk. 3, EF ved gennemgangen af spørgsmålet om anvendelse af de fire betingelser, der kræves opfyldt for at kunne være omfattet af en fritagelse.

Det femte anbringende, der gøres gældende af sagsøgeren, vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik som følge af, at visse af de i den anfægtede beslutning indeholdte argumenter angiveligt er behæftede med udeladelser, er indbyrdes selvmodsigende og fordrejede.

Det sidste anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitets- og retssikkerhedsprincippet.